

[Aksel Larsen.]

mindre Ændring forlænger. I § 6 i Loven om Udbyttebegrænsning staar der, at i Aktieselskaber o. s. v. maa de Beløb, der udbetales som Vederlag til Medlemmerne af Bestyrelsen, Repræsentantskab og lignende Selskabsorganer, ikke overstige Gennemsnittet af de Vederlag, som blev udbetalt i de tre Aar, man tager som Grundlag. Det kan være meget udmærket, men hvad med Selskabernes Direktører? Der er ingen Begrænsning. Der er aflagt en Del Aktieselskabsregnskaber i den senere Tid, og de har været meget interessante, dels paa Grund af de meget høje Udbytter, der er blevet betalt, ikke mindst for Skibsfartens Vedkommende, dels paa Grund af de meget høje Beløb, der er betalt til Direktørerne Tantiører paa 100 000, 200 000 og 300 000 Kr. til Direktører, som i Forvejen har 70 000—100 000 Kr. aarlig i fast Løn, hører ikke til Sjældenhederne. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart* [Villemoes]: Jo!). Naa, det hører til Sjældenhederne, men det sker i hvert Fald. Spørgsmaalet var, om det ikke ogsaa her var rimeligt at indføre visse Begrænsninger. Jeg kunde nævne et meget grelt Eksempel, men maa erkende, at det paa Grund af den Hemmelighedsfuldhed, hvormed Selskabet ruger over, hvad der foregaar, kun er naaet til mig som et Rygte, og jeg sælger det ikke for mere, end jeg har faaet det for, men jeg haaber, at den højtærede Handelsminister vil kunne afkræfte eller bekræfte Rygtet. I et Selskab, hvori Staten har temmelig store Interesser og derfor har kunnet indsætte en forhenværende Minister som Direktør til en, jeg tror temmelig høj Løn, har man givet Selskabets Direktører — der er flere — 1 Mill. Kr. hver i Tantiører, med den Begrundelse, at man paa Grund af særlige Omstændigheder ikke var i Stand til at give Tantiører under Besættelsen. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at jeg har ikke kunnet verificere Rigtigheden af dette Rygte, men det er kommet til mig, og jeg synes, at det kunde være meget interessant at faa opklaret, om det er rigtigt, fordi Staten, som sagt, har Interesser i vedkommende Selskab. Jeg skal selvfølgelig, hvis den højtærede Minister ikke er klar over, hvilket Selskab det drejer sig om, være til Tjeneste med at oplyse ham om, hvilket Selskab det er; der er ingen Grund til at nævne det her, før Sagen er blevet undersøgt. Jeg synes, at hvis saadan noget kan

forekomme, maa det yderligere være en Opfordring til Regering og Rigsdag om at indføre en Tantiørebegrænsning ogsaa for Direktører, samtidig med at man jo nok kan sige, at Selskaber, hvori Staten har økonomiske Interesser, ikke burde være i Stand til at optræde paa den Maade.

I øvrigt vil jeg rejse Spørgsmaalet om selve Hensigten med en Udbyttebegrænsningslov. Det kan jo ikke være Hensigten blot at tilfredsstille almindelige fattige Mennesker, der ikke har nogen stor Indtægt og derfor kunde se med Misundelse paa, at andre faar store Dividender. Hensigten maa være den, at man vil hjælpe Selskaberne til at konsolidere sig og sikre, at Industrien og Erhvervslivet faar det solidest mulige Grundlag, bliver i Stand til at følge med i Udviklingen, at modernisere sig teknisk og at staa bedre i Konkurrencen. Det kan være en meget smuk Hensigt, og det maa jo være den Hensigt, der ligger til Grund for Lovgivningen. Men hvis man vil sikre, at Hensigten sker Fyldest, maa man for det første gardere sig imod, at denne Hensigt bliver krydset gennem Udvanding af Aktiekapitalen eller gennem Udbetaling af Kæmpetantiører til Direktører eller lignende, og for det andet maa man lade være med at have en midlertidig Lovgivning paa dette Omraade, men man maa gøre Lovgivningen permanent og tilkendegive, at det er Hensigten, at den skal være permanent. Hvis Lovgivningen ikke er permanent, men kan blive ophævet om 1, 2, 3 eller 5 Aar, vil det i Realiteten sige, at man har hjulpet Selskabernes Aktionærer, til at faa en Sparebøsse, en Sparegris, som de saa kan slagte, naar denne Lovgivning hører op. Endelig maa det, hvis dette er Hensigten med Loven, være nødvendigt, at Staten sikrer sig den fornødne Kontrol med, at de Penge, der som Følge af Udbyttebegrænsningen ikke bliver udbetalt i Udbytte, men opsparet under den ene eller den anden Form, bliver anvendt til Gavn for Samfundet, altsaa til det, hvortil det er Hensigten de skal anvendes, nemlig til Konsolidering, Modernisering, Udvidelser, og hvad ved jeg. Der findes ingenting i Loven, som muliggør noget saadant, og jeg tror, det er nødvendigt, at man interesserer sig for Samfundskontrol med dette.

Det vilde i øvrigt sikkert være rigtigt, om Staten begyndte at beskæftige sig med Nationalisering af de mest samfundsvigtige Industrier og Erhvervsforetagender; jeg